

ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ – РУШІЙНА СИЛА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Одним із основних пріоритетних напрямків розвитку нашої країни протягом останніх років залишається якнайшвидша інтеграція до європейського співтовариства. Проте, окрім виконання ряду економічних та політичних вимог, які необхідні для цієї інтеграції, слід вирішувати проблеми здоров'я населення країни як про рушійний чинник розвитку економіки.

Відомим є факт про те, що в Україні спостерігається стала тенденція зниження рівня здоров'я населення починаючи з 90-х років ХХ ст. І хоча ситуація в останні роки дещо поліпшилась, проте й надалі за показниками стану здоров'я населення Україна значно відстає від економічно розвинутих країн, що в свою чергу, тільки підтверджує факт, що лише здорове суспільство здатне побудувати економічно розвинуту країну. Ось тому питання про здоров'я населення слід розглядати не лише з точки зору медицини, а й з економічної точки зору, оскільки правильна організація(економічна), справедливий розподіл коштів у справі стимулювання праці медичного персоналу допоможуть досягнути бажаних результатів: у медицині, а також через цей фактор – в економічній сфері.

Система охорони здоров'я в Україні контролюється державою, хоча значна її частина знаходиться у приватному секторі. Реалізація державної політики охорони здоров'я покладається на органи державної виконавчої влади. Фінансування охорони здоров'я майже повністю залежить від Державного і місцевих бюджетів на відміну від інших галузей економіки. Відповідно до Бюджетного кодексу України розмежовують видатки на потреби охорони здоров'я між бюджетами різних рівнів (встановлюють перелік видатків з Державного бюджету, бюджету сіл, селищ, міст районного значення, бюджету Автономної Республіки Крим та інших). Важливим документом у цій галузі є програма “Здоров'я нації” [1]. Проте існуючих нормативних актів і програм недостатньо для якісної організації медичної допомоги, зокрема протягом останніх років в медичних установах впроваджується первинна медико-санітарна допомога на засадах сімейної медицини, але регламенту щодо неї не розроблено, тому Міністерством охорони здоров'я було ініційовано план поетапного переходу до організації первинної медико-санітарної допомоги на основі сімейної медицини У сфері медицини потрібна правильна економічна організація та проведення відповідних досліджень, опитувань, спостережень та доцільних методів економічного аналізу, що призведе до зрушень в організації роботи медичних

установ та інформаційній сфері, що дозволить формувати цілеспрямовані програми оздоровлення різних груп і категорій населення.

З часу впровадження сімейної медицини в медичних установах поліпшуються показники здоров'я населення, а також посад та відповідно підготовлених сімейних лікарів почало зростати. Разом з тим попередні розрахунки свідчать, що потреба в сімейних лікарях не вирішена [1]. Також слід зазначити, що спостерігається тенденція до постаріння медичних працівників, зокрема число працюючих лікарів за віком розподіляється таким чином: пенсійного віку становили у 1995 році – 16,1%, 2002 році – 19,5%, 2003 році – 20,1% [2].

Якість та ефективність діяльності медичних закладів належать до числа найбільш актуальних проблем в управлінні охороною здоров'я, безпосередньо пов'язаних з кінцевими результатами та витратами обмежених ресурсів галузі [3].

Отже, одним із показників соціального, демографічного і економічного благополуччя населення країни є рівень його здоров'я. У період економічної кризи її наслідки впливають на здоров'я нашої країни та на економічному добробуті населення. Відповідно до висновків Світового банку фінансові внески в галузь охорони здоров'я є надзвичайно важливими для економічного росту країни, тому пріоритетними повинні бути програма і своєчасні заходи та достатній рівень фінансування. Охорона здоров'я, як фактор економічної безпеки держави. Через втрату 7 мільйонів осіб, країна недоотримує у розрахунку на один рік не менше 400 млрд.грн.ВВП.(Середньорічний показник ВВП на душу населення \$ 6900 * 7 млн. осіб).

Література:

1. Основны шляхи подолання розвитку системи охорони здоров'я в Україні / Під заг. ред. В.М. Лехан, В.М.Рудого. – Київ: Вид-во Раєвського: 9, 18-23с.
2. Методичні кадри системи МОЗ України 2002-2003 роки // МОЗ України, Центр медичної статистики. – К.,2004: 54с.
3. Задачи по достижению здоровья для всех. Политика здравоохранения для Европы. – Копенгаген: ЕБР ВОЗ,1993: 322с.